

UITSpraak 21 – 587

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden
inzake het beroep van

[naam] te [plaats], appellant,

tegen

de Examencommissie van de Faculteit [X], verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 20 december 2021 heeft verweerder het resultaat voor het tentamen [X] van appellant ongeldig verklaard wegens geconstateerde fraude in de vorm van plagiaat.

Op 21 december 2021 heeft [naam], advocaat bij [naam] Advocatenkantoor te [plaats], namens appellant tegen dit besluit pro forma administratief beroep aangetekend. Daarbij is verzocht om vergoeding van de proceskosten.

Op 21 december 2021 heeft verweerder met appellant gesproken.

Op 5 januari 2022 heeft verweerder het College laten weten dat appellant geen belang meer heeft bij zijn beroep,

Op 5 januari 2022 heeft de gemachtigde van appellant het College verzocht om uitspraak te doen over de proceskosten.

Het beroep is in raadkamer behandeld op 19 januari 2022 door een kamer uit het College.

**Uitspraak
21-587**

Blad 2/6

Overwegingen

1 – Het standpunt van appelland

Namens appelland heeft [naam] zich bij brief van 21 december 2021 als gemachtigde gesteld en pro forma administratief beroep ingesteld.

Op 21 december 2021 heeft appelland na ontvangst van het bericht van verweerder van 21 december 2021 dat het bestreden besluit is ingetrokken, verweerder daarvoor bedankt.

Op 6 januari 2022 heeft appelland verweerder bericht dat hij zowel het College als zijn gemachtigde op 21 december 2021 heeft geïnformeerd dat hij het beroep wilde intrekken naar aanleiding van het intrekken van het bestreden besluit diezelfde dag.

2 – De gronden van verweerder

Appelland heeft op 5 november 2021 deelgenomen aan het tentamen [X]. De examinatoren van het vak hebben tijdens het nakijken van het tentamen geconstateerd dat bij de beantwoording van vraag 4b gebruik is gemaakt van gegevens die niet in de casus van appelland voorkwamen. Dit suggereert dat hij bij het maken van het tentamen kennis heeft genomen van het antwoord dat bij een andere versie hoort. Bij de examinatoren is daarom het vermoeden gerezen dat appelland zich schuldig heeft gemaakt aan fraude. Verweerder heeft kennisgenomen van het door appelland gemaakte tentamen en de aanvullende informatie van de examinatoren en van de door appelland gegeven zienswijze.

In de zienswijze heeft appelland onder meer aangegeven dat:

- hij geen fraude heeft gepleegd;
- hij per abuis eenmaal het woord [X] in plaats van [X] heeft genoteerd;
- hij niet heeft samengewerkt tijdens het tentamen; en
- er sprake is van een logische verschrijving.

De examencommissie moet allereerst de vraag beantwoorden of er (inderdaad) sprake is van fraude. Als het antwoord bevestigend luidt, dient de

**Uitspraak
21-587**

examencommissie vervolgens te beslissen omtrent een passende maatregel of sanctie.

Blad 3/6

Verweerder is na kennisname van de stukken, de bevindingen van de examinator en op basis van haar eigen onderzoek van oordeel dat appellant zich (inderdaad) schuldig heeft gemaakt aan fraude, zoals dat is omschreven in artikel 6.1 van de Regels en Richtlijnen, in het bijzonder onder (a) en/of (c).

Ten overvloede merkt verweerder hierbij op dat bij de beantwoording van de vraag of er sprake is van fraude niet van belang is of dit met opzet is gedaan of niet.

Wat betreft de vraag of een sanctie dient te worden opgelegd en zo ja, welke sanctie dan passend is, stelt verweerder voorop dat fraude casu quo plagiaat door de universiteit als een ernstig vergrijp wordt gezien, waartegen in beginsel streng moet worden opgetreden. In de woorden van het College van beroep voor de examens: “fraude in welke vorm of omvang ook, wordt binnen een academische omgeving niet getolereerd”.

Verweerder dient volgens de haar door de wet opgedragen taak in te staan voor borging van de kwaliteit van de tentamens en examens. Onder fraude en plagiaat als bijzondere vorm van fraude valt ook handelen dat weliswaar onzorgvuldig is, maar niet als fraude of plagiaat in strikte zin kan worden beschouwd. Onlinetoetsing brengt een groot risico op fraude met zich. Fraude verhindert dat een resultaat wordt vastgesteld dat een juiste uitdrukking vormt van de mate waarin een student de leerdoelen van een vak heeft bereikt. Daarmee doet fraude uiteindelijk afbreuk aan het vertrouwen dat appellant, zijn medestudenten en de maatschappij in de door onze faculteit afgegeven cijferlijsten en het door haar afgegeven diploma moeten kunnen stellen, zeker ook wanneer die cijferlijst of dat diploma is gebaseerd op resultaten die zijn behaald in een situatie waarin de toetsing online moest plaatsvinden. Verweerder neemt fraude tijdens een onlinetentamen daarom hoog op. Bovendien heeft appellant voor de aanvang van het tentamen de verklaring van originaliteit onderschreven, waarmee hij heeft beloofd niet te zullen frauderen en heeft gezegd te begrijpen dat fraude ernstige consequenties kan hebben. Appellant heeft tijdens het tentamen een antwoord overgenomen van een ander, hetgeen vanzelfsprekend niet is toegestaan.

Verweerder acht de verklaring van appellant voor het handelen volstrekt onaannemelijk, gezien het feit dat het woord [X] in vraag 4a en in vraag 4b samen dertien keer voorkomt en appellant zelf in zijn antwoorden ook spreekt over een [X]. Verweerder stelt daarom vast dat appellant zich in het tentamen schuldig

**Uitspraak
21-587**

heeft gemaakt aan fraude omdat hij tijdens het tentamen het antwoord op vraag 4b bewust geheel of gedeeltelijk heeft overgenomen van een ander.

Blad 4/6

Overeenkomstig het bepaalde in artikel 6.6.3 sub (b) en sub (c) van de Regels en Richtlijnen heeft verweerder het resultaat voor het tentamen [X] ongeldig verklaard en heeft appellant uitgesloten van deelname aan het hertentamen [X] op 19 januari 2022.

Verweerder heeft op 21 december 2021 een gesprek gehad met appellant. Naar aanleiding van dit gesprek en een document dat appellant tijdens het gesprek heeft laten zien, heeft verweerder besloten het besluit van 20 december 2021 in te trekken.

Op 6 januari 2022 heeft verweerder laten weten dat de intrekking van het bestreden besluit niet heeft plaatsgevonden naar aanleiding van het beroepschrift van 21 december 2021, maar naar aanleiding van het gesprek dat op 21 december 2021 op verzoek van appellant zelf heeft plaatsgevonden. In dat gesprek heeft appellant niet gemeld dat hij een advocaat in de arm heeft genomen of dat er een beroepschrift is ingediend.

3 – De overwegingen ten aanzien van het geschil

Op 21 december 2021 heeft verweerder het besluit van 20 december 2021 ingetrokken. Daarmee is tegemoet gekomen aan het beroep van appellant om het bestreden besluit te vernietigen. Dit betekent dat het College zich alleen nog hoeft uit te spreken over het verzoek tot vergoeding van de kosten die appellant in verband met het administratief beroep heeft moeten maken.

Het College overweegt dat ingevolge artikel 7:28, tweede lid, van de Awb door het bestuursorgaan de kosten die de belanghebbende in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, uitsluitend worden vergoed, voor zover het bestreden besluit wordt vernietigd wegens een aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid.

Hiermee stelt het College op één lijn de situatie dat het bestuursorgaan uit eigen beweging het besluit terugneemt, omdat het van mening is dat het besluit bij nadere beschouwing onrechtmatig is en dus niet had mogen worden genomen.

Uit de stukken is het College niet gebleken dat verweerder het bestreden besluit heeft teruggenomen naar aanleiding van het door de gemachtigde van appellant ingediende pro forma beroepschrift. Volgens verweerder heeft appellant zelf naar aanleiding van de ontvangst van het bestreden besluit contact opgenomen met

**Uitspraak
21-587**

Blad 5/6

verweerder en om een gesprek gevraagd. Dat gesprek heeft de volgende dag, op 21 december 2021, plaatsgevonden.

Het College stelt vast dat appellant op 6 januari 2022 heeft laten weten dat hij op 21 december 2021 zelf naar aanleiding van het bericht van verweerder van 21 december 2021 dat het bestreden besluit van 20 december 2021 wordt ingetrokken, aan zowel het College als zijn gemachtigde laten weten dat het beroep wordt ingetrokken. Dit wordt in zoverre niet door appelland bestreden.

De enkele omstandigheid dat door de gemachtigde van appelland op 21 december 2021 pro forma administratief beroep is ingesteld, maakt niet dat aanleiding zou geven voor vergoeding van proceskosten. In de eerste plaats houdt de brief van de gemachtigde van 21 december 2021 feitelijk slechts de mededeling in dat hij namens appelland pro forma beroep instelt en verzoekt om een termijn om nadere gronden in te dienen. In de tweede plaats heeft appelland op 21 december 2021 zelf uitdrukkelijk het beroep ingetrokken.

Gelet hierop is het College van oordeel dat er geen aanleiding bestaat om verweerder te veroordelen in door appelland gemaakte kosten in verband met de behandeling van het administratief beroep. Het verzoek wordt daarom afgewezen.

Uitspraak
21-587

Blad 6/6

De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

wijst het verzoek tot vergoeding van de kosten in verband met de behandeling van het administratief beroep af.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. H.J.G. Bruens, (voorzitter), dr. A.M. Rademaker, dr. C.V. Weeda, Z.I. de Vos LLB en J. Kuster (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. I.L. Schretlen.

mr. H.J.G. Bruens,
voorzitter

mr. I.L. Schretlen,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: